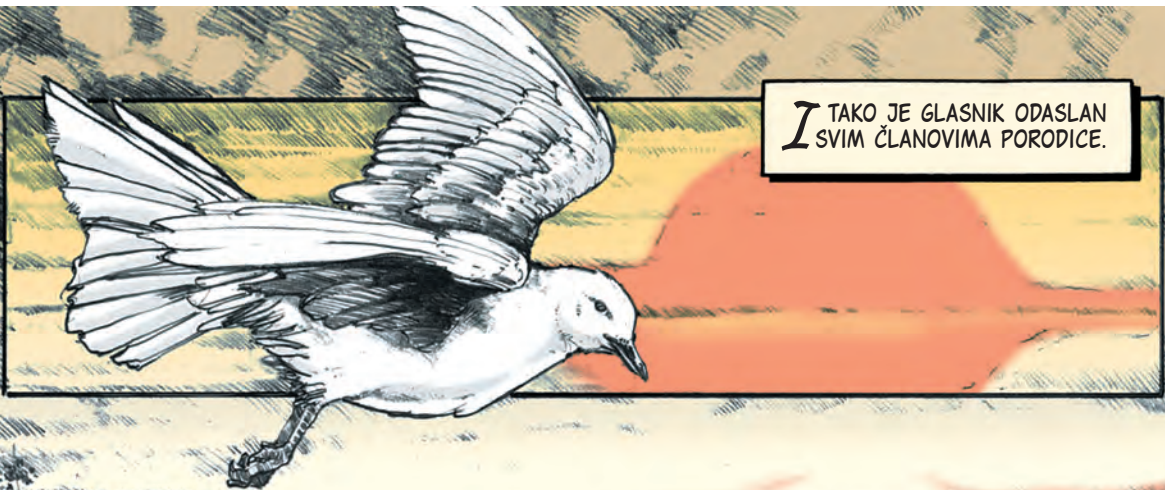
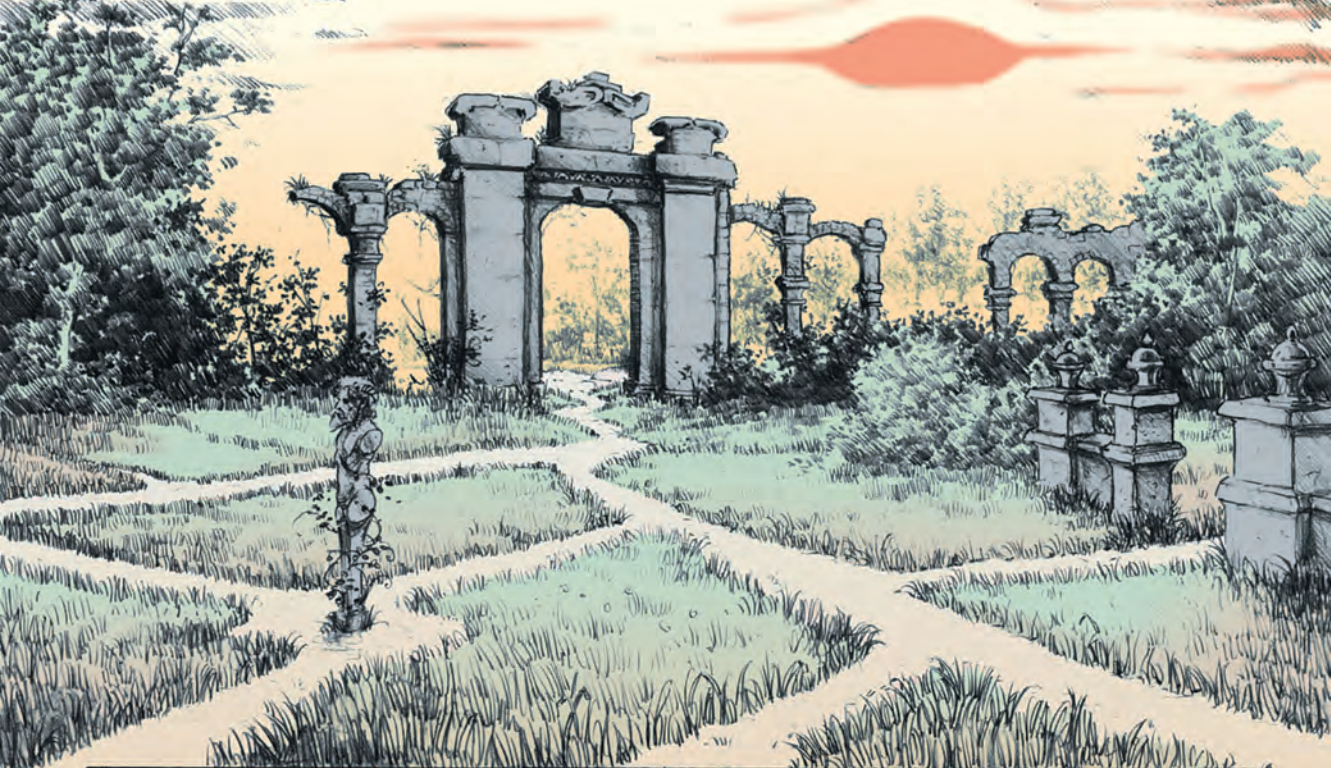
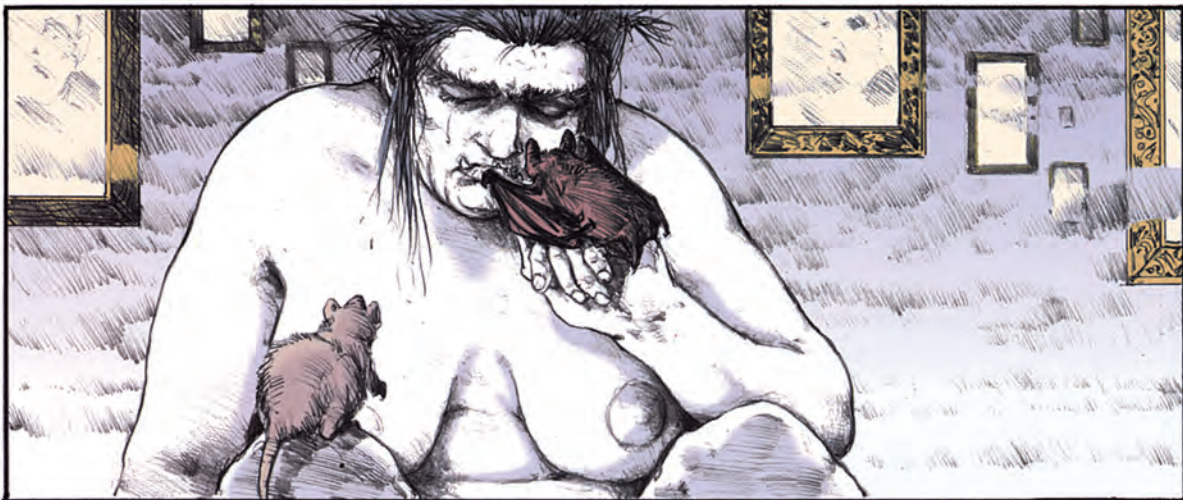
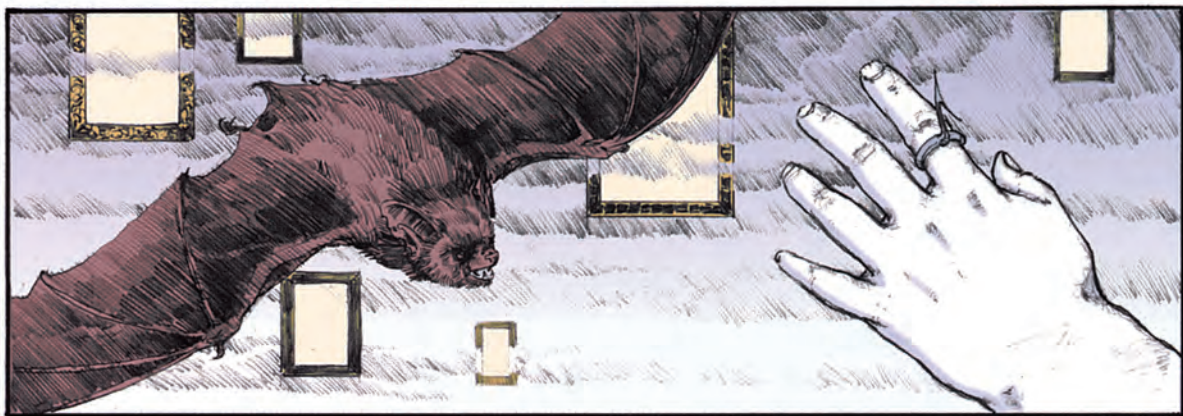

I TAKO JE GLASNIK ODASLAN
SVIM ČLANOVIMA PORODICE.

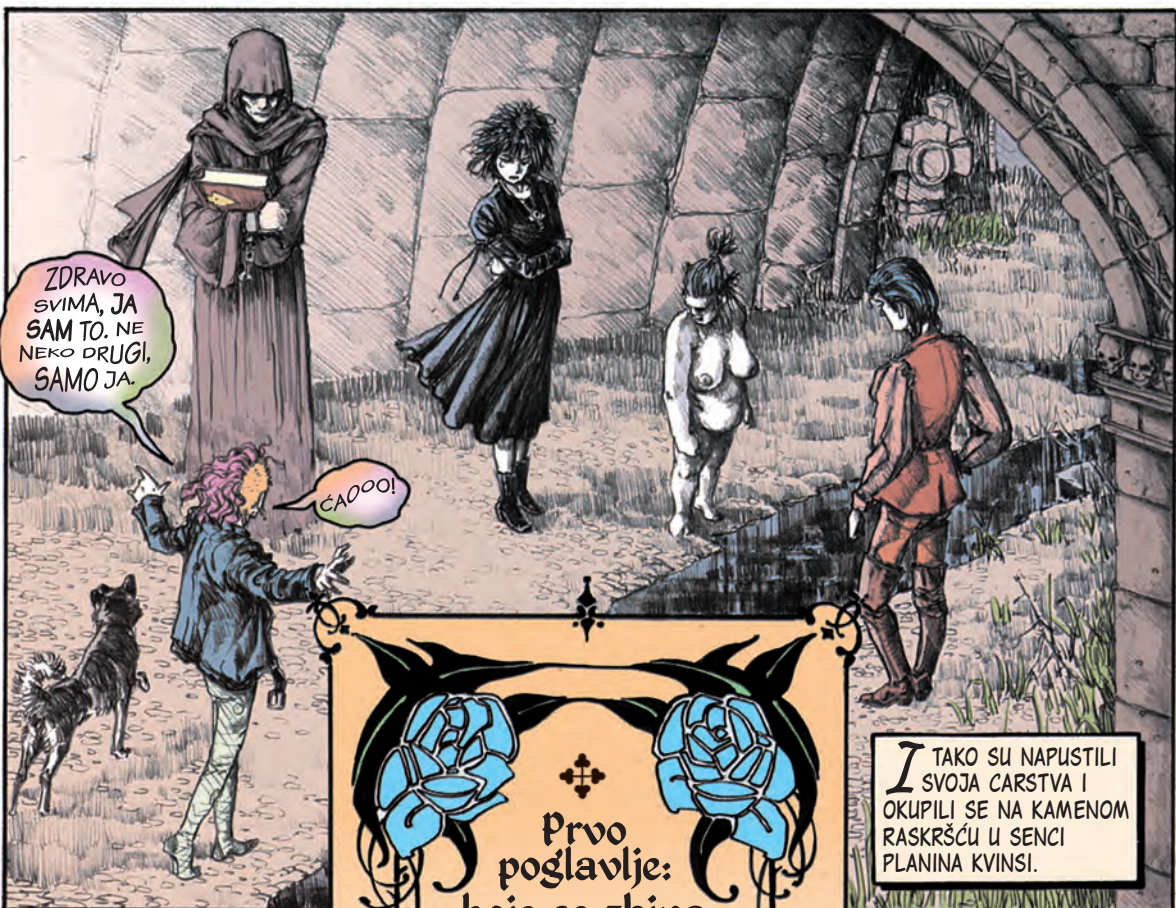
PORODICA NIJE TRAJILA
ODGOVOR NA PITANJE
KO JE POSLAO GLASNIKA;
NAJZAD, TO NIJE BIO PRVI
PUT DA IH POSETE GLASNICI.

A POSTOJE SILE ČIJE
POSTOJANJE NIKO,
ČAK NI SVEVREMENI, NE
ISTRAŽUJE PRETERANO.

JEDAN ZA
TUGU, DVA ZA
TUGU, TRI ZA TUGU,
ČETIRI ZA, ZA, ZA
NE ZNAM ŠTA, ♪
ALI MI JE TUGA
DOSADILA, PET ZA
TRI, DVA, JEDAN,
ŠEST ZA ZLATO,
SEDAM ZA SVRAKU
KOJA MI GOVORI
KUD DA IDEM... ♪

ZDRAVO
SVIMA, JA
SAM TO. NE
NEKO DRUGI,
SAMO JA.

ČADOO!

Prvo
poglavlje:
koje se zbiva
posle onoga
što se
prethodno
zbilo

I TAKO SU NAPUSTILI
SVOJA CARSTVA I
OKUPILI SE NA KAMENOM
RASKRŠĆU U SENCI
PLANINA KVINSI.

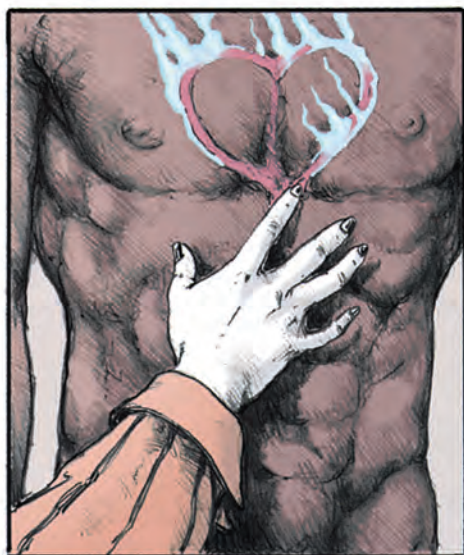
Scenarij: Nil Gjiman
Crtež: Majkl Luli
Kolor: Danijel Pezo
Separacija: Digitalni Kameleon

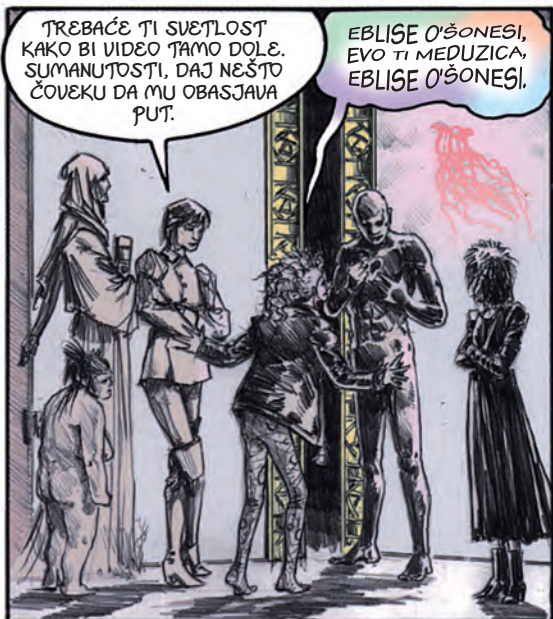
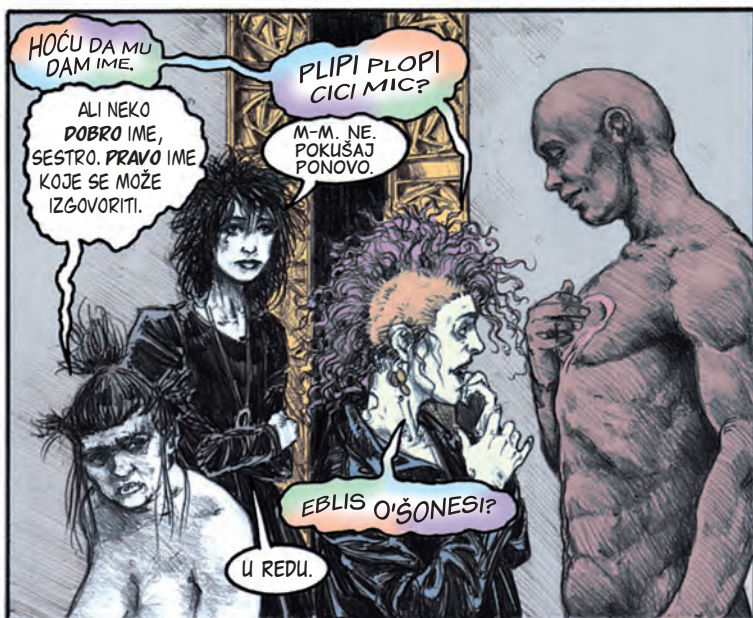
Urednica: Karen Berger
Uz pomoć: Peli Reberg

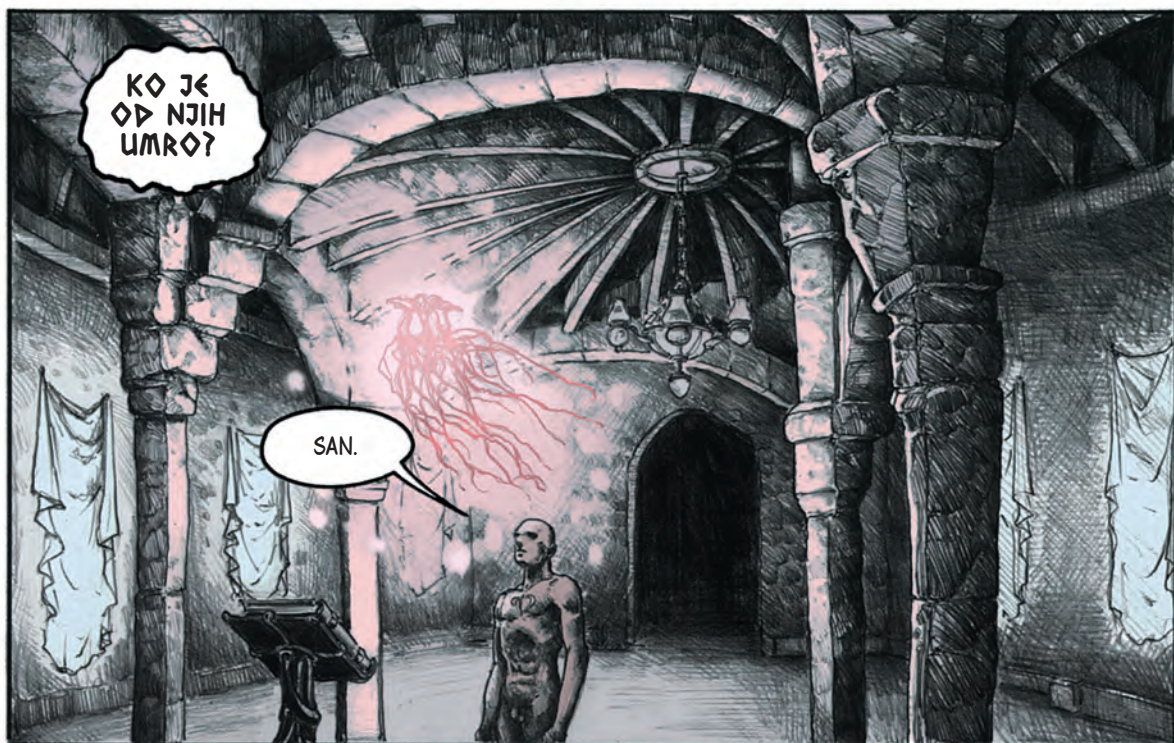
Likove iz „Pendmena“ stvorili
Gjiman, Kiti i Dringenberg

JE LI
ON TU?

NAŠ GOSPODAR
JE UNUTRA, KAINE,
TAKO JE, ALI NIJE
MU NAROČITO DO
UZNEMIRAVANJA.

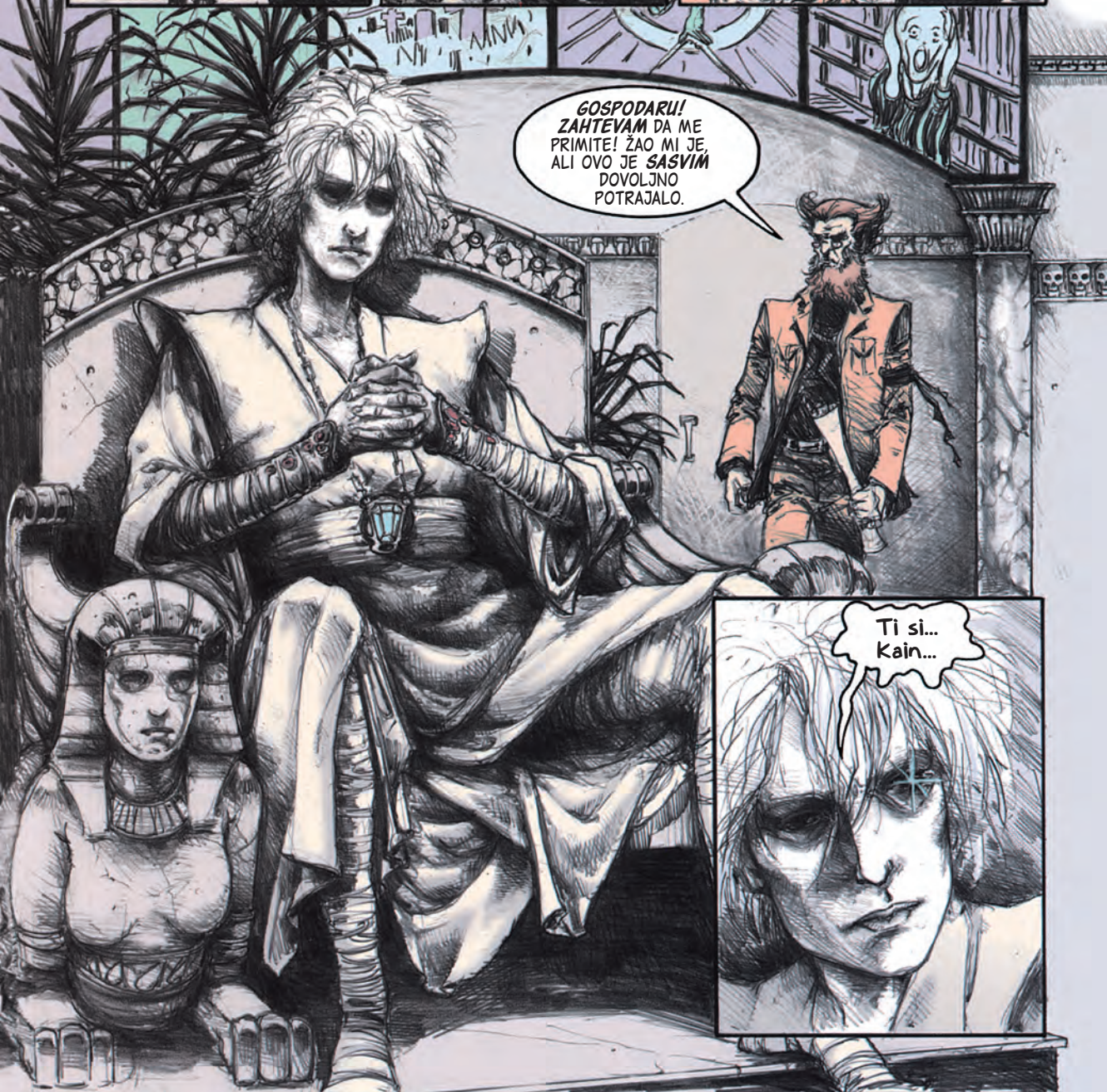

DA LI JE
DAO IZRČITO
NAREĐENJE U TOM
SMISLU?

PA...
NIJE.

ONDA IDEM
UNUTRA.

GOSPODARU!
ZAHTEVAM DA ME
PRIMITE! ŽAO MI JE,
ALI OVO JE SASVIM
DOVOLJNO
POTRAJALO.

Ti si...
Kain...

BAŠ TAKO.

JA SAM KAIN,
A OVO JE MOJ
UGOVOR S VAŠIM
PRETHODNIKOM.

Sa mnom,
Kaine.

Ja sam San,
od Svezremenih.
Imaš ugovor sa
mnom.

MOJE OVLAŠĆENJE
- PRVOBITNO SAČINJENO PRE
OSVITA VREMENA I PONOVO IZDATO I
IZMENJENO U APRILU 1989 - SASVIM
IZRIČITO SADRŽI ODREDBU DA SAM JA
DEO DUETA: KAIN I AVELJ. TAJNE I
MISTERIJE. MRŠAVI I DEBELI. ŽRTVA I
POBEDNIK. *SVE* JE TO OVDE.

I?

I JA ZAHTEVAM
- **INSISTIRAM**, PO
SLOVU UGOVORA, DA
MI PONOVO STVORITE
BRATA.

INACE ĆU BITI
PRINUĐEN DA PREDUZMEM
NEŠTO **ODMAH** I
NAPREČAC.

Kaine.
Ne budi
bezobrazan.

Ne verujem... da
dobro reagujem na
pretnje, natuknute
ili otvorene...

...kao ni na preteranu
neosnovanu
familiarnost...

AH.

Nisam zadiavljen
tvojim ponašanjem.

JA...
IZVINJAVAM SE.
ALI,
GOSPODARU,
MOJ **BRAT**,
MOLIM VAS!

Ima i... drugih... koji su
stradali, Kaine.

DA, DA, **MNOGO** IH
JE. ALI MOJ BRAT...

Avelj.

UPRAVO TAKO.
AVELJ.

Opiši mi ga.

PA, NIJE TAKO ZGODAN KAO
JA; ON JE - I PAZITE, SAD
SAM VRLO OBZIRAN KAD
KAŽEM - S RAZDELJKOM
MEĐU ZUBIMA, DEBELI I
MUCAVI NEDOTUPAVAC. NE
UME DA SE OBLAČI I
DONEKLE (ALI TRAJNO)
ZAUDARA NA RASOL.

ŽVAČE
OTVORENIH
USTA.

A U KAKVOM MU JE **STANJU**
KUPATILO... **NISAM** JA NEKA
TRAČARA, ALI NA NJEGOVOM
UMIVAONIKU IMA SKORENIH
STVARI KOJE NE SAMO ŠTO
SU RAZVILE INTELIGENCIJU
VEĆ SU DO SADA
VEROVATNO IZGRADILE
SOPSTVENE POLITIČKE
SISTEME.

Čuti,
kaine...

Dosta...

Ja... uh... ja... uh.
Ja-ja... uh... **MISLIO**
SAM DA SAM... uh...
ČAO NEH-NEMA VIŠE,
TROH-**TROPA**
NASKROZ.

BESMISLICE.
GOSPODAR MORFEJ
TE JE VRATIO I
SAD SI ČAKUM-
-PAKUM...

Ne Morfej.
Nemam prava na
to ime. Ja sam
San od
Svevremenih.
To je dovoljno.

NE MOŽEŠ VEČNO
OSTATI OVDE U
MRAKU.

METJU? ZAR
NEČEŠ DA RAZGOVARAŠ
SA MNOM? MOLIM
TE.

METJU?

DRAGI?

ŽELIŠ LI DA
GOVORIŠ O
TOME?

ODLAZI.

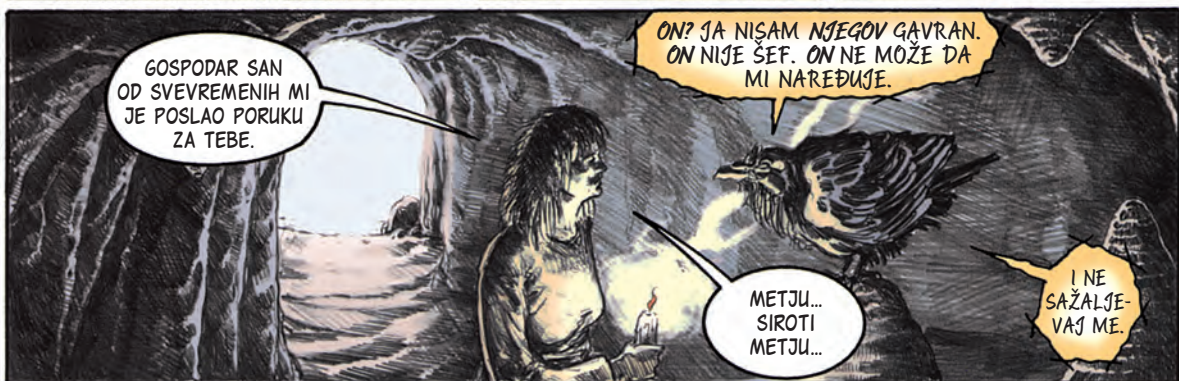
PA, I TO
JE NEŠTO ZA
POČETAK.

MOGU DA TE
OSTAVIM NA MIRU AKO TO
ŽELIŠ. ALI **KOLIKO** DUGO?
DAN? SEDMICU? STO
GODINA?

TREBALO JE DA OSTANEM
S NJIM. NISAM SMEO DA
GA OSTAVIM TAMO.

JEBOTE,
OSTAVI ME
NA MIRU.

BIO MI JE
PRIJATELJ, A JA
SAM GA OSTAVIO
DA UMRJE.

SUDBINA JE
SPOVEO SVOJE
SRODNIKE I
NOVOSTVORENOG
POMOĆNIKA IZ
NEKROPOLE.

UTICAJ SUDBINE
OSETIO SE I NA
DRUGIM MESTIMA.

VILA SEDI ZA GRUBIM DRVENIM
STOLOM U „KRASTACINOJ STENI“,
JEDNOJ GOSTIONICI KOJA NE
PRIPADA NITI JEDNOM VREMENU ILI
DOMINIONU. JAHALA JE DUGO I
ŽESTOKO, OD CARSTVA DO CARSTVA,
I UMORNA JE, GLADNA I ŽEDNA.

TREPĆE, KAPCI SU JOJ TEŠKI,
A ONDA TONE U TOPLU TAMU,
S GLAVOM NA RUKAMA,
PREKO DRVENOG STOLA.

NUALA
SANJA.

A U KUĆI SVOJE MAJKE U SIJETLU ROUZ VOKER, KOJA
NIJE NI BLIZU DA DOVRŠI RASPAKIVANJE, SEDI KRAJ
STARE LUTKINE KUĆE, GLEDA FOTOGRAFIJE, PAUKOVE U
STAKLENIM KUTIJAMA I KNJIGE KOJE JE BIBLIOTEKA U
BOLNICI ZA NEIZLEČIVE SLUČAJEVE ODBILA DA PRIMI...

...(MEĐU KOJIMA SU I DVE ZBIRKE DŽOELA PITERA
VITKINA, IZVANREDNO ILUSTROVANO VIKTORIJANSKO
MEDICINSKO DELO O RAZVOJU VENERIČNIH
BOLESTI I IZLIZANI PRIMERAK LEZIJEVOG
„SMRTONOSNOG PUTOVANJA U VISKONSIN“)...

...A ONDA SHVATA DA JOJ PADA GLAVA,
TAMO, NA PODU NJENE SOBE.

ROUZ
SANJA.

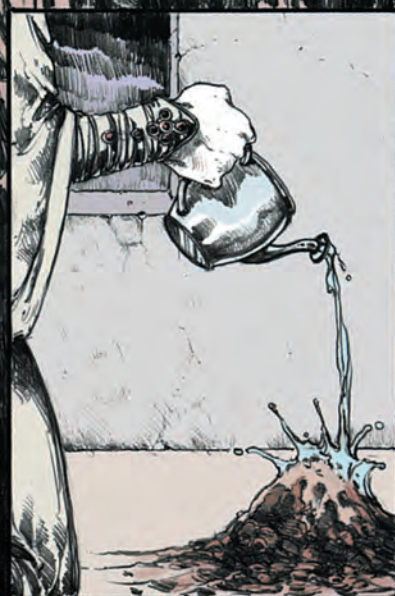
A U VRTU STARAČKOG DOMA RIČARD MEDOK
AZABIA LICE U RUKU U RUKAVICAMA I DRHTURI,
NE ZBOG HLADNOĆE SIVOG JUTRA, VEĆ ZBOG
SPOZNAJE DA JE JUČE PRVI PUT POSLE POLA
DECENIJE USPEO DA SKLOPI GOMILU REČI U GLAVI U
NIZ KOJI NIKO RANIJE POMOĆU NJIH NIJE NAPRAVIO...

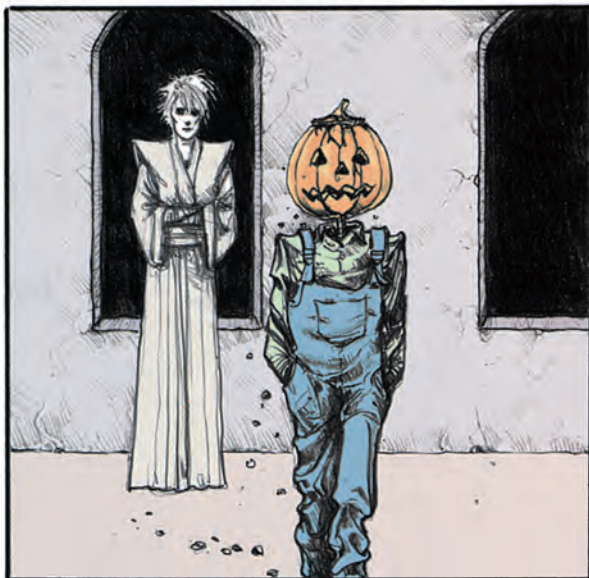
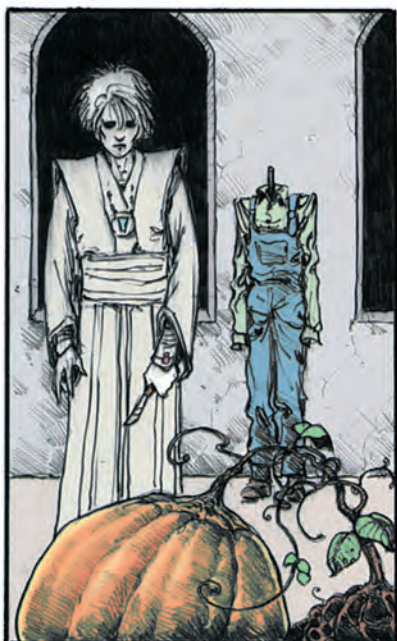
STRAH OD IDEJA ZAMENIO
JE OSEĆAJ KRAJNJE UTEHE.

RIČARD
SANJA.

LITA HOL PRETPOSTAVLJA DA ONO ŠTO JOJ SE DOGODILO NIJE PUKI NERVNI SLOM, KAKO BI TO MOŽDA NAZVALA NJENA MAJKA, NITI JE, KAKO BI TO REKLA NJENA NAJBOLJA DRUGARICA KARLA (KOJU JOŠ NIJE USPELA DA PRONAĐE, IAKO JE BILA LJUTA NA NJU), POTPUNO FIJUKNULA.

RAZUM JOJ SE NAJVEĆIM DELOM VRATIO. VRATILA SE IZ LUDILA BEZ SVOG SINA.

ISPRAZNILA JE SVOJ RAČUN U BANCII. U BEKSTVU JE – KUDA I OD ČEGA, TO NI SAMA NE ZNA.

U JEFTINOM MOTELU, POD LAŽNIM IMENOM, LITA SANJA.

ALEKSANDRA BARDŽISA SU, NA ANJEGOVO RADOZNALO NAVALJIVANJE, DOVELI U STARU PALATU I ON TAMO SEDI U SVOJOJ RADNOJ SOBI, ŽUREĆI KROZ PROZOR U PRAZAN PEJŽAŽ.

U JEDNOJ ARTRITIČNOJ RUCI STEŽE MALI PRSTEN.

VRATIO SE IZ HILJADU ŽIVOTA LUDILA I STRAHA I SVI SU ONI SADA NEŠTALI. SAČUVAO JE RAZUM, PREMDA SE PLAŠI DA SPAVA SAM.

SPAVAO JE PET GODINA; VOLEO BI DA ZAUVEK OSTANE BUDAN.

NE MOŽE TO. U PRAZNOJ OČEVOJ KUĆI ALEKS SANJA.

ROBERT GEDLING ARAZMIŠLJA O TOME DA SEBI IZGRADI NOV IDENTITET.

OTKAD JE ODRI POGINULA, OSEĆA DUBOKU ŽELJU DA PUTUJE; ČEŽNJU DA ODE, POBEGNE, POČNE IZNOVA.

NEVOLJA JE U TOME ŠTO POSLE ŠEST VEKOVA PROVEDENIH U PUTOVANJIMA POSTOJI VEOMA MALO MESTA NA KOJIMA NIJE BIO. ON ŽELI NEKUDA DA ODE, A NE DA SE NEGDE VRATI.

U KUĆI KOJU JE OSTAVIO SAM SEBI, U SOBI PUNOJ PAPIRA I MAPA, HOB SANJA.

AKO ME BUDEŠ
VRATIO U ŽIVOT, MOJA
SMRT NEĆE IMATI NIKAKVOG
SMISLA. MOJE POSTOJANJE JE
BILO LEPO. BIO SAM DOBRO
MESTO. PROVEO SAM MALO
VREMENA ŠETAJUĆI SVETOM
JAVE. ČAK SAM SE JEDNOM
MALO I ZALJUBIO.

DOBRO SAM
ŽIVEO - I TAJ SE
ŽIVOT ZAVRŠIO.

ŽELIŠ
TO DA MI
ODUZMEŠ?

Ali ja... vratio bih
ti život, Gilberte.

SAVRŠENO
RAZUMEM ŠTA MI
NUDIŠ. MEĐUTIM,
ODBIJAM TO. SA
ZAHVALNOŠĆU.

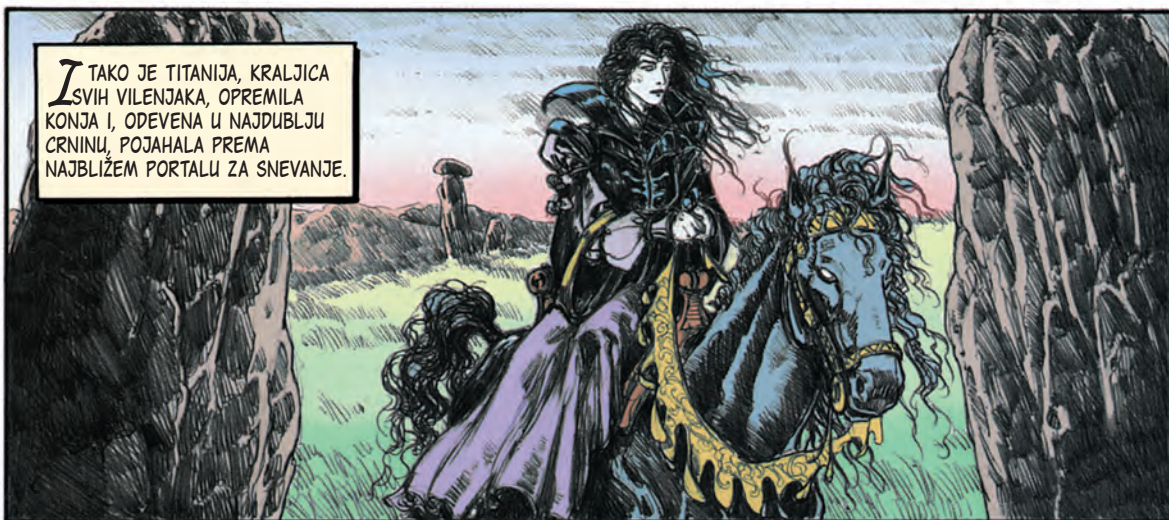

Tako dakle...

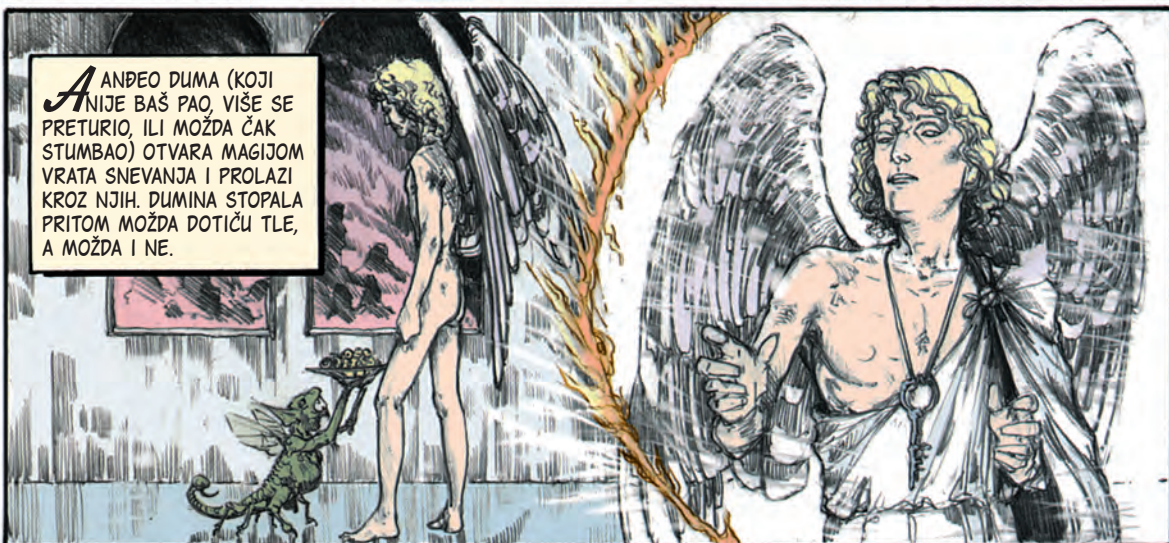
Mislim da
razumem...

U redu,
možeš da
ideš.

I TAKO JE TITANIJA, KRALJICA SVIH VILENJAKA, OPREMILA KONJA I, ODEVENA U NAJDUBLJU CRNINU, POJAHALA PREMA NAJBЛИŽEM PORTALU ZA SNEVANJE.

A ANĐEO DUMA (KOJI NIJE BAŠ PAO, VIŠE SE PRETURIO, ILI MOŽDA ČAK STUMBEO) OTVARA MAGIJOM VRATA SNEVANJA I PROLAZI KROZ NJIH. DUMINA STOPALA PRITOM MOŽDA DOTIČU TLE, A MOŽDA I NE.

A GOSPA BAST, ČIJE SE KRZNO APORREDILO, A OČI POSTALE MLEČNE I MUTNE, PRIKUPLJA SVU MOĆ KOJA JOJ JE OSTALA NA RASPOLAGANJU, PRIKUPLJA TANANE NITI VEROVANJA, PREGRŠT TRENU-TAKA KOLEBLJIVOG OBOŽAVANJA...

NA MAČJOJ IZLOŽBI U GLAZGOVU TINEJDŽER ZURI U JEDNOGODIŠNJU ABISINSKU MAČKU I NA TRENUTAK VIDI BOGINJU...

VISOKO PODIGNUTOG ČELA, BISTRIH OČIJU, GLATKOG KRZNA, ONA STUPA U SNEVANJE.

